

Вървіжтъ двѣ-тѣ — не говоріжтъ
Срѣща имъ поддойникъ (1)
Запрѣхъ ся да си убърнажтъ,
Пажъ да му не минажтъ.
— „Зла й срѣща-та, рѣчи Деша,
„Поддойникъ ни срѣшна:
„Помнишь-ли ты чича Неша
„Онаѣжъ годинѣ....
„Знашь-ли, буле, кога ходи
„Чичо прѣзъ-планинѣ
„Той назадь си раненъ доди:
„Тозъ дьяволъ го срѣшналъ.
„Добрѣ казвжтъ наш'-тѣ стари,
„Зла срѣща ся случва.
„Кога с' по зло ся не върне,
„Зло, често, докарва...
— „Що ся боишь мър' кѣлино?
„Ты кѣт' дѣте стана,
„Я по-бърже, догдѣ й хладно,
„Да вървимъ ный двама.
„Колко хора той є срѣшналъ
„Тѣзъ сутрѣна рано,
„Колко хора е погледнѣлъ,
„Ни е булин' — върно...
— „Азъ ще плюѣжъ у пазва си
„И чехли ще размѣнѣжъ,
„Дано зло-то ся разгони
„И сърце си утѣшѣжъ, ...“
Постояхъ, пошепнахъ —
Тръгнахъ да вървіжтъ —
Двѣ циганки, пакъ, срѣшнахъ,
Зехъ да си думажтъ:
„Да бѣхъ ны тѣзъ срѣшнали,
„По добро бы было:
„Ни бѣхми ся замыслили —
„Що бы ся случило.....

(1) Поддойникъ, кой-то бѣлъ отбитъ и послѣ пакъ засукалъ.